

Nr 154.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ändrade grunder för försäljning av vissa Växjö hospital tillhöriga markområden; given Stockholms slott den 2 mars 1928.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Jakob Pettersson.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 2 mars 1928.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Pettersson, anmäler av byggnadsstyrelsen i skrivelse den 24 januari 1928 gjord framställning om ändrade grunder för försäljning av vissa Växjö hospital tillhöriga markområden, vilken försäljning av riksdagen medgivits enligt dess skrivelse den 14 mars 1920, nr 70, och anför därvid:

Med skrivelse den 29 september 1917 framlade *medicinalstyrelsen* förslag till ny- och ombyggnad av Växjö hospital och gjorde i samband därmed *Bihang till riksdagens protokoll 1928. 1 saml. 130 häft. (Nr 154.)*

framställning om förvärv för hospitalets räkning av vissa för den ifrågasatta utvidgningen erforderliga delar av den till det dåvarande hospitalsområdet gränsande lägenheten Kampen.

Vid föredragning i statsrådet den 14 januari 1918 av denna framställning fann departementschefen den föreslagna utvidgningen visserligen böra vidtagas men ansåg sig icke kunna förorda densamma till omedelbart utförande. Däremot ansåg departementschefen, att staten redan då borde försäkra sig om de av medicinalstyrelsen angivna markområdena. Av Kungl. Maj:t i enlighet härmed gjord framställning till 1918 års lagtima riksdag vann riksdagens bifall.

Vid framläggandet av förslaget om det sålunda beslutade markförvärvet förutsattes, att genom försäljning av vissa delar av hospitalets dittillsvarande område, vilka befunnits vara för hospitalets verksamhet umbärliga, kostnaden för utvidgningen skulle kunna nedbringas. Därvid ifrågasattes i första hand till försäljning de områden av det hospitalet tillhöriga hemmanet $\frac{3}{4}$ mantal Växjö hospitalsgård nr 3, vilka på en av kommissionslantmätaren H. B:son Gierup år 1902 upprättad karta betecknats med nr 17, 17 a, 19, 19 a, 20, 30 samt 32—43. Dessa ägoområden, vilka äro belägna utmed den från hospitalet till Växjö stad ledande landsvägen, innehålla i areal sammanlagt 4 hektar 1 ar 30 kvadratmeter samt hava vid en den 25 november 1914 av domänintendenten H. Wieslander och nämndemannen G. M. Johansson verkställd värdering åsatts ett saluvärde av sammanlagt 51,110 kronor. Nämda värde beräknades efter ett pris per kvadratmeter, som allt efter markens belägenhet varierade mellan 60 öre och 1 krona 75 öre.

I skrivelse den 30 augusti 1919 framlade *medicinalstyrelsen* förslag i fråga om försäljning av förenämnda ägoområden och anförde därvid, bland annat, att dessa områden, vilka synnerligen väl lämpade sig såsom egnahemstomter, med hänsyn därtill icke syntes böra försäljas i ett sammanhang till en enda köpare, som därefter verkställde styckning och försäljning av de särskilda tomterna, utan såvitt möjligt borde tomterna försäljas var för sig till personer, som ämnade själva bebygga dem. För att emellertid försäljningen icke skulle försvåras genom den tidsutdräkt, som bleve en följd av att inkommande anbud skulle prövas av Kungl. Maj:t och riksdagen, hemställde medicinalstyrelsen, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen, att ifrågavarande områden eller lämpliga befunda delar av desamma måtte efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall få försäljas till lägst det pris per kvadratmeter, som vid värderingen den 25 november 1914 åsatts de särskilda områdena.

I *proposition* nr 51 till 1920 års riksdag gjorde Kungl. Maj:t framställning om riksdagens medgivande till att förenämnda ägoområden eller de delar av desamma, som kunde befinnas därtill lämpliga, finge efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall försäljas i enlighet med i propositionen angivna grunder. Dessa grunder inneburo, att områdena borde avyttras direkt till personer, som själva ämnade bebygga dem, och till priser, icke understigande de år 1914 åsatta värdena. Därjämte förutsattes, med hänsyn till de då i allmänhet stegrade fastighetsvärdena, att ny värdering av områdena verkställdes, innan någon försäljning ägde rum.

I förenämnda skrivelse den 14 mars 1920, nr 70, anmälde riksdagen, att riksdagen på det sätt bifallit nämnda proposition, att riksdagen medgivit, att omförmälda ägoområden eller de delar av desamma, som kunde befinnas därtill lämpliga, finge efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall försäljas i enlighet med i propositionen angivna grunder med däri av riksdagen gjord ändring. Riksdagen uttalade nämligen, att någon försäljning icke borde ske, innan tomtindelning och saluvärdering av de utstyckade tomterna verkställdes. I övrigt anförde riksdagen, bland annat, att jämväl enligt riksdagens mening ifrågakvarnande ägoområden icke borde försäljas i ett sammanhang till en enda köpare, som därefter verkställde styckning och försäljning av särskilda tomter, utan borde, såvitt möjligt, tomterna försäljas var för sig till personer, som ämnade själva bebygga dem.

Någon försäljning av tomter från berörda områden har ännu icke ägt rum, detta beroende på, att härför erforderliga förberedande åtgärder beträffande tomtindelning och saluvärdering m. m. delvis ännu icke slutförts. Vad som i sådant avseende åtgjorts är i huvudsak följande.

Sedan Kungl. Maj:t genom brev den 18 juni 1920 anbefallt byggnadsstyrelsen att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till *stadsplan* och tomtindelning för områdena ävensom saluvärdering av de särskilda tomterna, ingav styrelsen med skrivelse den 26 februari 1921 av numera länsarkitekten Nils August Blanck uppgjorda förslag i dessa ämnen. I stadsplaneförslaget hade dock vissa delar av den till försäljning avsedda marken av anförda skäl uteslutits. Värdesättningen av tomtmarken, som avsåg visst enhetspris per kvadratmeter, hade utförts enligt två alternativ, av vilka det ena uppgjorts under förutsättning att i tomtförsäljningspriset skulle ingå kostnaderna allenast för gatornas markvärde, under det att det andra alternativet även omfattade kostnaderna för iordningställandet av vägarna. Priset beräknades i förra fallet till 1.75 kronor och i det senare till 2.42 kronor per kvadratmeter. Enligt byggnadsstyrelsens åsikt borde tomter ej försäljas, med mindre nödvändiga gator iordningställdes, vilket emellertid med dåvarande höga arbetspriser skulle förorsaka så höga tomtpriser, att tomterna näppeligen torde kunna vinna köpare. Av detta jämte andra skäl ansåg sig styrelsen för det dåvarande böra tillstyrka fastställelse allenast å stadsplaneförslaget jämte därtill hörande byggnadsbestämmelser och byggnadsordning.

Genom brev den 15 juni 1922 fastställde Kungl. Maj:t dels det sålunda avgivna förslaget till stadsplan i vissa angivna avseenden, dock att från fastställelsen undantogs tomtindelningen inom kvarter, dels ock byggnadsbestämmelser och byggnadsordning. Därefter har Kungl. Maj:t på framställning av byggnadsstyrelsen genom brev den 6 juni 1924 meddelat enahanda fastställelse å förslag till vissa ändringar i och tillägg till den tidigare fastställda stadsplanen ävensom förordnat angående byggnadsbestämmelser och byggnadsordning för stadsplanen i dess ändrade och utvidgade skick. Genom detta tillägg utvidgades stadsplanen till att omfatta även viss del av den mark, vilken enligt vad nyss nämnts uteslutits i det förra stadsplaneförslaget. Den

övriga delen därav har intagits i en av Kungl. Maj:t den 14 december 1923 fastställd stadsplan för Växjö Östregårds municipalsamhälle.

Sedan Kungl. Maj:t genom brev den 28 november 1924 anbefallt byggnadsstyrelsen att vidtaga erforderliga åtgärder i syfte att *tomtindelning* måtte bli fastställd för de sålunda stadsplanelagda områdena, har länsstyrelsen i Kronobergs län, enligt vad byggnadsstyrelsen meddelat, genom resolutioner den 30 november 1925 och den 13 juli 1926 fastställt tomtindelning för ifrågasvarande områden.

Beträffande de åtgärder, som vidtagits för tomternas *salvvärdering*, har byggnadsstyrelsen i sin inledningsvis omförmälda skrivelse den 24 januari 1928 meddelat följande.

Efter mottagande av Kungl. Maj:ts berörda brev den 28 november 1924 hade styrelsen låtit påbörja uppgörande av förslag till tomternas värdesättning. Utöver markprisen beräknades därvid kostnader för erforderlig väganläggning och huvudavlopp från området. Enligt ett förslag till första iordningställande av gator och huvudavloppsledning, som på byggnadsstyrelsens anmodan den 20 maj 1925 uppgjorts av arkitekten Adolf Wiman i Växjö, hade för vägar upptagits ett belopp av 11,500 kronor och för huvudavlopp till Växjösjön 4,500 kronor, varvid avsetts, att tomtägarna själva skulle få ombesörja avloppsledningarnas framdragande till huvudledningarna.

Emellertid hade länsstyrelsen i Kronobergs län den 7 november 1925 till byggnadsstyrelsen överlämnat en från ordföranden i Växjö stadsfullmäktiges reningsanläggningskommitté till medicinalstyrelsen ställd skrivelse, som avsett att fästa medicinalstyrelsens uppmärksamhet på vikten av att avloppsförhållandena från det blivande egnahemsområdet inom Växjö hospitalsgård ordnades på ett för framtiden hållbart sätt och så att Växjösjöns vatten icke förorenades.

Med anledning därav hade byggnadsstyrelsen genom arkitekten Wiman låtit ombesörja en utredning rörande vilka kostnader avloppsledningarnas framdragande till stadens allmänna huvudledning och reningsverk skulle betinga. Av Wimans utredning, sammanställd i skrivelse till byggnadsstyrelsen av den 12 januari 1926, framginge, att avloppsledningarnas ordnande på detta sätt skulle belöpa sig till 11,500 kronor, alltså betingande en merkostnad av 7,000 kronor.

Med hänsyn särskilt till att dels medicinalstyrelsen i skrivelse till byggnadsstyrelsen den 20 september 1926 och dels professorn K. Sondén i promemoria av den 15 i samma månad avrätt från att i Växjösjön utleda avloppsledningarna från ifrågasvarande område, hade byggnadsstyrelsen emellertid ansett sig böra räkna med nyssnämnda kostnad, och verkställda utredningar hade givit vid handen, att kronan skulle, även med beaktande av att stadens och tomtköparnas intressen bleve tillgodosedda, vid försäljning av tomterna kunna erhålla det i berörda proposition nr 51 till 1920 års riksdag angivna minsta salupriset, 51,110 kronor, för området i dess helhet.

Beträffande värdesättningen av tomtmarken inom området hade i den i februari 1921 daterade beskrivning, som åtföljde det nyssnämnda, av länsarkitekten Blanck upprättade stadsplaneförslaget, på anförda skäl framhållits, att den i 1920 års proposition omförmälda, år 1914 verkställda värderingen av förevarande områden kunde anses fortfarande vara riktig.

I det förslag till prissättning, som styrelsen på grund av förenämnda, av länsarkitekten Blanck verkställda utredning nu uppgjort, hade tomtprisen upptagits till 2.50 kronor per kvadratmeter utom för tomterna utefter Växjö-

sjön, vilka vore lågt belägna, där priset satts till 2 kronor per kvadratmeter. Med dessa priser förutsattes, att tomtägarna ej skulle drabbas av kostnader för första väganläggning eller för erforderliga huvudavlopp.

Vid de förfrågningar, som av tomtspekulanter under år 1925 gjorts hos den med stöd av Kungl. Maj:ts beslut den 15 juni 1922 av länsstyrelsen, efter samråd med medicinalstyrelsen och byggnadsstyrelsen, år 1925 tillsatta byggnadsinspektören för området, arkitekten Wiman, hade framgått, att åtminstone de mest intresserade spekulanterna vore villiga betala nämnda priser.

Om en försäljning kunde helt genomföras efter dessa priser, skulle resultatet bliva följande.

Totalinkomst av försäljningen enligt berörda förslag kronor 83,340: —

Utgifter:

Stadsplan, tomtindelning, experter m. m.	kronor 3,000: —	
Väganläggning	» 11,500: —	
Avloppsledningar inom området	» 4,500: —	
Huvudledning till Växjö avloppsnät	» 7,000: —	
Tillägg för administration, byggnadsinspektör, ränteförluster och oförutsedda utgifter, 6 % av försäljningssumman ..	» 5,000: —	» 31,000: —
		<hr/> Behållning kronor 52,340: —

Under förutsättning alltså, att sålunda åsatta priser kunde erhållas, och att försäljningen komme att i sin helhet kunna genomföras inom de allra närmaste åren, syntes, anför byggnadsstyrelsen, den ursprungligen tilltänkta minimisumman av försäljningen i sin helhet kunna påräknas. Vid förfrågningar under hand å orten syntes emellertid den under år 1925 rådande efterfrågan på tomter nu knappast föreligga, och flera av de då mera intresserade hade, efter vad som uppgivits, byggt på annat håll.

Byggnadsstyrelsen har i sin skrivelse vidare meddelat, att styrelsen vidtagit anstalter för att vinna klarhet i *avloppsfrågan*. I sådant avseende har styrelsen anfört följande.

För nämnda ändamål hade byggnadsstyrelsen den 24 februari 1926 tillskrivit *stadsfullmäktige i Växjö* med förfrågan, huruvida Växjö stad vore villig medgiva, att huvudavloppsledningen från egnahemsanläggningen inom Hospitalsgården finge, utan särskild kostnad för statsverket, anslutas till stadens avloppsnät enligt arkitekten Wimans förslag. Såsom svar därpå hade styrelsen mottagit utdrag av protokoll vid stadsfullmäktiges sammanträde den 8 juni 1926, enligt vilket såsom villkor för ledningens anslutning till stadens avloppsnät uppstälts, bland annat, att ersättning för anslutningen skulle utgå med såväl en engångskostnad såsom bidrag till stadens anläggning som ock en årlig driftkostnad, vilket allt skulle uträknas och bestämmas på sätt gällande lag (vattenlagen) föreskreve.

Då sistnämnda kostnader syntes komma att uppgå till avsevärda belopp, hade byggnadsstyrelsen dels rådfrågat experter beträffande möjligheten till förenklade åtgärder för avloppsfrågans ordnande, dels inhämtat medicinalstyrelsens uttalande i frågan och dels genom särskilt sakkunnigt ombud under oktober 1926 förhandlat med ortsmyndigheterna. Först genom skrivelse den 27 september 1927 från *Växjö stads drätselkammare* hade styrelsen emellertid erhållit närmare besked rörande stadens fordringar, vilka framginge av en skrivelsen bilagd, av stadsingenjören A. Runhammar uppgjord

promemoria av den 10 juni 1927 rörande kostnaderna för anslutning till huvudavloppsledningen. Stadens fordringar hade däri angivits till 10,000 kronor såsom engångsbidrag till stadens egna anläggningar samt 8,000 kronor, utgörande kapitaliserade årliga driftkostnader för reningsverket m. m.

Denna ytterligare kostnad av 18,000 kronor, som staten sålunda skulle nödgas pålägga tomtförsäljningen, skulle fördelad på omkring 35,600 kvadratmeter tomtmark, öka tomtmarkspriset med nära 50 öre per kvadratmeter eller från 2.50 kronor till 3 kronor, ett pris som ej syntes kunna erhållas. Byggnadsstyrelsen hade funnit förslaget även så tillvida oskäligt, att de blivande tomtköparna vid förestående inkorporering därjämte skulle dels få medverka i den 40-åriga amorteringen av stadens planerade reningsanläggning, dels ock skattevägen få deltaga i driftkostnaderna för densamma. Ett ersättande av sistnämnda utlägg genom avdrag från skatterna — såsom från stadens sida ställts i utsikt — måste vara föga tilltalande för köparna, särskilt som dessa åtaganden ej kunde förenas med möjlighet att mot ersättning erhålla vatten från stadens vattenledning.

Under nämnda förhandlingar väcktes emellertid tanken på *inköp* av förevarande mark för *Växjö stads räkning*. Härom anför byggnadsstyrelsen följande.

Redan i ett tidigare stadium av förhandlingarna med staden i avloppsfrågan hade från stadens sida framhållits, att ett eventuellt intresse där föreläge för ett förvärvande av hela det ifrågakvarande området, och i berörda skrivelse den 27 september 1927 hade drätselkammaren meddelat, att drätselkammaren vid sammanträde den 22 september 1927 beslutat att för sin del tillstyrka stadsfullmäktige att inköpa området mot det tidigare angivna minimipriset 51,110 kronor jämte därutöver dittills utgivna kostnader. Innan drätselkammaren inginge till stadsfullmäktige med dylikt förslag, anhölle kammaren emellertid om upplysning rörande byggnadsstyrelsens ställning i frågan. Med anledning därav hade styrelsen i skrivelse den 12 oktober 1927 meddelat drätselkammaren, att styrelsen ansåge sig kunna tillstyrka antagandet av ett anbud å ett belopp av 51,110 kronor, under förutsättning att statsverkets dittills havda utgifter för mätning, stadsplanläggning, tomtindelning m. m., vilka kostnader uppginge till i det närmaste 3,000 kronor, jämväl bleve av staden ersatta.

Med skrivelse den 19 november 1927 hade drätselkammaren därefter överlämnat utdrag av protokoll vid *stadsfullmäktiges i Växjö* sammanträde den 28 oktober 1927, varav inhämtades, att fullmäktige, på förslag av drätselkammaren, enhälligt beslutat att uppdraga åt drätselkammaren att ingå till Kungl. Maj:t med framställning att för Växjö stads räkning och mot ett pris av 51,110 kronor jämte av staten utgivna kostnader för stadsplanläggning m. m., dock högst 3,000 kronor, få inköpa det område av $\frac{3}{4}$ mantal Växjö hospitalsgård nr 3, som enligt riksdagens skrivelse den 14 mars 1920, nr 70, vore avsett att försäljas, ävensom förklarat sig villiga att vid framdeles skeende upplåtelse av tomter från den del av området i fråga, som av staden komme att användas till annat än parkanläggning, allmän plats eller allmänt ändamål, icke betinga sig högre pris än som kunde anses motsvara stadens inköpspris med tillägg allenast av skälig ränta och de kostnader, staden komme att få vidkännas för exploatering av sålunda angivna del av förenämnda område.

Med skrivelse den 12 januari 1928 har slutligen länsstyrelsen i Kronobergs län till byggnadsstyrelsen överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skri-

velse av den 10 i samma månad, däri drätselkammaren med stöd av stadsfullmäktiges berörda beslut hemställt att för Växjö stads räkning på nyss angivna villkor få inköpa omförmälda markområde. Sistberörda skrivelse hade till länsstyrelsen överlämnats av magistraten i Växjö med eget tillstyrkande yttrande av den 11 januari 1928.

Länsstyrelsen har i sin nyssnämnda skrivelse — i anslutning till vad magistraten i sitt yttrande hemställt — förklarat sig för sin del icke hava något att erinra mot bifall till framställningen.

Byggnadsstyrelsen, som med sin skrivelse den 24 januari 1928 överlämnat nämnda framställning från Växjö stad jämte övriga till ärendet hörande handlingar, har för egen del ansett sig böra tillstyrka, att ifrågavarande markområde försäljes till staden på de från stadens sida angivna villkor, och till stöd härför anfört följande.

Ur ekonomisk synpunkt syntes denna lösning av försäljningsfrågan avgjort vara till fördel för statsverket. En försäljning tomt för tomt skulle draga ut på tiden med åtföljande ränteförluster. Enligt vad från orten inhämtats ansåges för närvarande icke föreligga något större behov av tomter, och ovisshet föreläge givetvis alltid rörande det slutliga resultatet av en dylik försäljning. Genom områdets överlåtande till staden skulle också denna helt övertaga ordnandet av den hittills svärlösta avloppsfrågan. Byggnadsstyrelsen, som av drätselkammaren i dess skrivelse den 19 november 1927 meddelats, att stadens avsikt vore att utefter Växjösjön anordna en park, funne slutligen ur ren stadsplanesynpunkt denna avsikt särdeles tilltalande icke minst med hänsyn till den angränsande bebyggelsen.

Enligt av 1920 års riksdag gjort uttalande borde ifrågavarande ägoområden, därest dessa lämpade sig såsom egnahemstomter, icke försäljas i ett sammanhang till en enda köpare, som därefter verkställde styckning och försäljning av särskilda tomter, utan såvitt möjligt borde tomterna försäljas var för sig till personer, som ämnade själva bebygga desamma. Avsikten härmed torde hava varit att förhindra prisstegring för dem, som önskade å området förvärva tomter för uppförande av egna hem. Genom den av stadsfullmäktige gjorda utfästelsen beträffande framtida upplåtelser av tomter från området syntes byggnadsstyrelsen full garanti föreligga för att denna riksdagens uttalade avsikt icke komme att åsidosättas.

Från stadens sida ansåges givetvis, att de tomter, som staden ämnade försälja, skulle bebyggas i den utsträckning och till de höjdmått, som avsetts genom de av Kungl. Maj:t i samband med stadsplanens fastställelse utfärdade särskilda bestämmelserna med avseende å sättet för byggnadskvarterens användande.

Vad beträffade det belopp av högst 3,000 kronor, som staden utfäst sig skola erlägga jämte köpeskillingen, ansåges detta att täcka närmare angivna, av statsverket havda utgifter för upprättandet av stadsplan, verkställande av tomtindelning m. m. till sammanlagt belopp av 2,997 kronor 77 öre.

Byggnadsstyrelsen har i nu förevarande skrivelse även berört en detaljfråga rörande omfattningen av det till försäljning avsedda markområdet. Riksdagen hade i sin nyssnämnda skrivelse den 14 mars 1920, i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag i denna del, medgivit försäljning av de Växjö hospital tillhöriga ägoområden, som på en av kommissionslantmätaren

Gierup år 1902 upprättad karta betecknats med nr 17, 17 a, 19, 19 a, 20, 30 samt 32—43 eller lämpliga delar av samma områden. Vid avfattande av berörda förslag syntes emellertid hava förbisetts, att till angivna områden hörde ytterligare två ägofigurer. Byggnadsstyrelsen har härom anfört följande:

Då det visat sig föreligga ovisshet rörande några av ifrågavarande ägofigurer, hade byggnadsstyrelsen låtit distriktslantmätaren friherre von Otter angiva de riktiga ägobeteckningarna och ägo gränserna för hela området å en av honom år 1920 upprättad karta, som legat till grund för den av Kungl. Maj:t den 15 juni 1922 fastställda stadsplanekartan och som avfattats i större skala än Gierups karta. Av von Otters karta framginge, att det till försäljning avsedda området rätteligen omfattade ytterligare två ägofigurer, av von Otter betecknade med 30 a och 30 b. Den gjorda undersökningen utvisade nämligen, att sistnämnda ägofigurer visserligen funnes å Gierups karta angivna men ej där försetts med litterering. Då dessa figurer utgjordes av allenast helt smala och obetydliga slänter och dikesrenar, tillhörde de givetvis det av riksdagen till försäljning avsedda området, ehuru de icke blivit i riksdagens skrivelse särskilt angivna.

På grund av vad byggnadsstyrelsen i ärendet anfört har styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t med bifall till den av Växjö stad gjorda framställningen måtte efter riksdagens hörande, för såvitt Kungl. Maj:t funne detta erforderligt, föreskriva, att ifrågavarande ägområden, d. v. s. de av riksdagen angivna ägofigurer, kompletterade enligt vad byggnadsstyrelsen förut framhållit med ägofigurer 30 a och 30 b, skola försälas till Växjö stad för en köpeskilling av 51,110 kronor och i övrigt på de från stadens sida enligt förut omförmälda protokoll vid stadsfullmäktiges sammanträde den 28 oktober 1927 utfästa villkor.

Byggnadsstyrelsen har vidare hemställt att, om Växjö stads förevarande framställning icke skulle vinna statsmakternas bifall, Kungl. Maj:t måtte lämna föreskrift om åtgärders vidtagande för försäljning av ifrågavarande tomter till de priser, som angivits i det förutnämnda av styrelsen uppgjorda förslaget, och med de åtaganden för statsverkets del beträffande vägar och avloppsledning, som styrelsen i förslaget angivit.

Såsom av den föregående redogörelsen framgår, hava kostnaderna för anläggande inom ifrågavarande områden av vägar och avloppsledningar visat sig bliva så höga, att de torde avsevärt försvåra möjligheterna att sälja tomter till egna hem, vartill områdena eljest väl synas lämpa sig. Även av andra skäl förefalla utsikterna att kunna för sådant ändamål inom ej alltför avlägsen tid avyttra samtliga tomter var för sig nu vara mindre ljusa. Genom försäljning av områdena till Växjö stad undvikas för statens del dessa svårigheter, liksom också ränteförluster och med nämnda anläggningar samt med tomtförsäljningarna förenat arbete och kostnader. Enligt vad jag inhämtat, är staden beredd att, därest köp kommer till stånd, erlagga köpeskillingen under det kommande budgetåret. Det av riksdagen år 1920 gjorda uttalandet, att dessa områden icke borde försälas i ett sam-

manhang till en enda köpare, torde hava föranletts av önskan att undgå oskäligen prisstegring å tomterna vid försäljning till egna hem. Någon fara för sådan prisstegring föreligger tydligen icke i detta fall med hänsyn till den av staden gjorda utfästelsen beträffande det pris, staden ämnar tillämpa vid avyttring av tomter från områdena.

Av nu angivna skäl finner jag det lämpligt, att den beslutade försäljningen av ifrågavarande områden sker till Växjö stad. Mot de av staden erbjudna, av byggnadsstyrelsen tillstyrkta försäljningsvillkoren har jag intet att erinra. Med hänsyn till riksdagens nyss berörda, i det föregående utförligt behandlade uttalande om sättet för försäljningen torde emellertid riksdagens medgivande böra inhämtas till den ändring i de föreskrivna grunderna för försäljningen, som ett antagande av stadens anbud kan anses innebära.

Vid försäljningen torde böra iakttagas att, på sätt byggnadsstyrelsen nu meddelat, till områdena i fråga rätteligen höra, förutom de i riksdagens skrivelse den 14 mars 1920 omnämnda ägofiguerna, ytterligare två sådana, betecknade med nr 30 a och 30 b.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att — utan hinder av de i riksdagens skrivelse den 14 mars 1920, nr 70, angivna grunderna för försäljning av de Växjö hospital tillhöriga ägoområden, som på en av kommissionslantmätaren H. B:son Gierup år 1902 uppräntad karta betecknats med nr 17, 17 a, 19, 19 a, 20, 30 samt 32—43 — nämnda ägoområden jämte de å samma karta upptagna, sedermera med nr 30 a och 30 b betecknade ägofiguerna må i huvudsaklig överensstämmelse med av mig här förordade villkor försäljas till Växjö stad.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Carl Ullman.